

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๓๐๖/๕๖๕๗

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
ศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา
อาคารรัฐประศาสนภักดี ชั้น ๕ ถนนแจ้งวัฒนะ
แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐

๗ เมษายน ๒๕๕๘

เรื่อง ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/ว(ล) ๙๖๙๘ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ว่า เนื่องจากธุรกิจรักษาความปลอดภัยดังกล่าว ยังไม่มีกฎหมายควบคุมและกำหนดให้มีมาตรฐานเดียวกัน แต่ทั้งนี้เมื่อพิจารณารายละเอียดตามบทบัญญัติของร่างกฎหมายแล้ว สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเห็นว่า มีข้อสังเกตหลายประการที่ควรพิจารณา ดังนี้

๑. ในมาตรา ๓ กำหนดนิยาม “บริษัท” ให้หมายความถึง “บริษัทจำกัด” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และ “บริษัทมหาชนจำกัด” ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด เท่านั้น โดยไม่ได้รวมถึงนิติบุคคลประเภทอื่น เช่น “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคลและห้างหุ้นส่วนจำกัด” จึงเห็นว่าการบัญญัติดังกล่าว อาจทำให้ธุรกิจประเภทนี้ กลายเป็นธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่ที่มีต้นทุนสูง และมีความสามารถในการแข่งขันสูง ผู้ประกอบธุรกิจรายย่อยเข้าถึงได้ยาก อาจเกิดการผูกขาดทางธุรกิจ หรือเกิดการแข่งขันน้อย ธุรกิจมีมูลค่าที่สูงขึ้น

๒. ในมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นนายทะเบียนกลางและนายทะเบียนกรุงเทพมหานคร โดยได้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาความปลอดภัย และพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทั่วประเทศ ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมในวรรคสองตอนท้าย ให้ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดรับผิดชอบส่งมอบบัญชีรายชื่อบริษัทรักษาความปลอดภัยและพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาล ในฐานะนายทะเบียนกลางทราบด้วย

๓. ในมาตรา ๒๕ กำหนดให้สัญญาให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำเป็นหนังสือตามแบบที่กฎหมายกำหนดไว้ ไม่เช่นนั้นให้ถือว่าสัญญาเป็นโมฆะ เห็นว่า นิติกรรมดังกล่าว มีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของ (ฎีกาที่ ๒๔๗๐/๒๕๕๒) ซึ่งสัญญาในลักษณะดังกล่าว ยังไม่มีกฎหมายใดกำหนดให้ต้องทำตามแบบ จึงเห็นว่า หากกำหนดให้สัญญาการให้บริการดังกล่าว ต้องทำตามแบบไม่เช่นนั้นให้ถือเป็นโมฆะ อาจเกิดปัญหาในทางปฏิบัติได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาผลได้ผลเสียให้รอบคอบ

๔. ในมาตรา ๒๘...

๔. ในมาตรา ๒๘ ได้กำหนดให้อำนาจตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเข้าตรวจดูบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน (กล้องวงจรปิด) ในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (สถานที่ของผู้ว่าจ้าง) เพียงเพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตร่างกาย หรือทรัพย์สิน ซึ่งภาพบันทึกเหตุการณ์ประจำวันในกล้องวงจรปิด จะเปิดเผยข้อมูลภายในสถานที่ส่วนบุคคลของผู้ว่าจ้างในมุมต่างๆ ของสถานที่ การเข้าตรวจดูภาพในกล้องวงจรปิด ย่อมเป็นการก้าวล่วงสิทธิส่วนบุคคลอันเป็นที่รื้อฐานในสภาวะการณปกติ โดยปกติการเข้าไปในสถานที่รื้อฐานต้องมีหมายค้นหรือมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนพิเศษอันมีอาจก้าวล่วงได้ ซึ่งขัดต่อหลักประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๒ ที่ห้ามมิให้ค้นในที่รื้อฐานโดยไม่มีหมายค้นหรือคำสั่งของศาล และอาจขัดต่อหลักสิทธิมนุษยชน อันได้แก่เสรีภาพในความเป็นอยู่ส่วนตัว เสรีภาพในเคหสถาน ดังนั้น จึงเห็นว่าการให้อำนาจของเจ้าพนักงานตำรวจในลักษณะเช่นนี้ ต้องพิจารณาผลได้ผลเสียให้รอบคอบ

๕. อัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งกำหนดให้การขอใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย มีอัตราค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท เห็นว่า แรงแรงงานที่ประกอบอาชีพเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย ส่วนใหญ่จะเป็นชนชั้นล่างถึงชนชั้นกลาง ที่มีความรู้ในระดับต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ซึ่งมีรายได้น้อยเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว ควรสนับสนุนให้การเข้าถึงอาชีพนี้ง่ายขึ้น แต่การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในอัตราสูงถึงฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท และค่าธรรมเนียมต่อใบอนุญาตอีกฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท อาจทำให้การเข้าถึงอาชีพนี้ยากขึ้น และอาจเป็นอุปสรรคแก่การประกอบอาชีพของแรงงานกลุ่มนี้ได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

 - ๓ ม.ย. ๒๕๕๘
(นายอำพล วงศ์ศิริ)

เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

สำนักกฎหมายและคดี (ส่วนกฎหมาย)

โทรศัพท์ ๐ ๒๑๔๓ ๐๓๕๗ (นางสาวอุไรกรฯ)

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๔๗๖๔